

מסכת כלאים

פרק ט

א. אין אסור משום כלאים אלא צמר ופשתים. ואינו מטמא בנגעים אלא צמר ופשתים. אין הכהנים לובשין לישמש בבית המקדש אלא צמר ופשתים. צמר גמלים וצמר רחלים שטרפן זה בזה, אם רב מן הגמלים, מתר, ואם רב מן הרחלים, אסור. מחצה למחצה, אסור. וכן הפשתן והקנבוס שטרפן זה בזה:

ב. השיריים והפלך אין בהם משום כלאים, אבל אסורים מפני מראית העין. הכרים והכסתות אין בהם משום כלאים, ובלבד שלא יהיה בשרו נוגע בהן. אין עראי לכלאים. ולא ילבש כלאים אפלו על גבי עשרה, אפלו לגנב את המכס:

ג. מטפחות הידים, מטפחות הספרים, מטפחות הספג, אין בהם משום כלאים. רבי אלעזר אוסר. ומטפחות הספרים, אסורות משום כלאים:

ד. תַּכְרִיכֵי הַמַּת וּמִרְדַּעַת שֶׁל תָּמּוּר, אֵין בָּהֶם מַשׁוּם כְּלָאִים. לֹא יִתֵּן הַמִּרְדַּעַת עַל כֶּתֶפוֹ, אֲפֹלוּ לְהוֹצִיא עָלֶיהָ זָבֹל:

ה. מוֹכְרֵי כֶסוּת מוֹכְרִין כְּדֶרֶכּוֹ, וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִתְכַּנְּנוּ בַּחֲמָה מִפְּנֵי הַחֲמָה, וּבִגְשָׁמִים מִפְּנֵי הַגְּשָׁמִים. וְהִצְנוּעִים מִפְּשִׁילִין בַּמָּקָל לְאַחֲוִירֵהֶם:

ו. תוֹפְרֵי כֶסוּת תוֹפְרִין כְּדֶרֶכּוֹ, וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִתְכַּנְּנוּ בַּחֲמָה מִפְּנֵי הַחֲמָה, וּבִגְשָׁמִים מִפְּנֵי הַגְּשָׁמִים. וְהִצְנוּעִים תוֹפְרִים בְּאַרְץ:

ז. הַבֶּרֶסִין וְהַבֶּרֶדְסִין וְהַדְּלִמְטָקִיוֹן וּמִנְעָלוֹת הַפָּנוֹן, לֹא יִלְבַּשׁ בָּהֶן עַד שֶׁיִּבְדֹּק. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, הַבָּאִים מִחוּץ הַיָּם וּמִמְדִּינַת הַיָּם אֵינָן צָרִיכִין בְּדִיקָה, מִפְּנֵי שֶׁחֲזָקָתָן בַּקִּנְבוּס. וּמִנְעַל שֶׁל זָרָד אֵין בּוֹ מַשׁוּם כְּלָאִים:

ח. אֵין אָסוּר מַשׁוּם כְּלָאִים אֶלָּא טוּוֹי וְאַרוּג, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כב) לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעֲטָנִז, דְּבָר שֶׁהוּא שׁוּעַ טוּוֹי וְנוֹז. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר אוֹמֵר, נָלוּז וּמִלִּיז הוּא אֶת אָבִיו שֶׁבִּשְׁמִים עָלָיו:

ט. הַלְּבָדִים אָסוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם שׁוּעִים. פִּיּו שֶׁל צֶמֶר בְּשֵׁל פִּשְׁתָּן אָסוּר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם חוֹזְרִין כְּאַרְיֵג. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, מְשִׁיחוֹת שֶׁל אֲרָגְמָן אָסוּרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מוֹלִל עַד שֶׁלֹּא קוֹנֶשֶׁר. לֹא יִקְנֶשֶׁר סָרֵט

שֶׁל צֶמֶר בְּשֵׁל פִּשְׁתָּן לַחֲגֹר בּוֹ אֶת מִתְנִיו, אֶף עַל פִּי שְׁהֲרָצוּעָה
בְּאֻמָּצֵעַ:

י. אוֹתוֹת הַגִּרְדִּין וְאוֹתוֹת הַכּוֹבָסִים, אֲסוּרוֹת מַשּׁוּם כָּלְאִים. הַתּוֹכֶף
תְּכִיפָה אַחַת, אֵינָה חֲבוּר, וְאֵין בָּהּ מַשּׁוּם כָּלְאִים, וְהַשּׁוּמְטָה בְּשַׁבָּת,
פְּטוּר. עֲשֵׂה שְׁנֵי רְאשֵׁיהָ לְצַד אֶחָד, חֲבוּר, וְיֵשׁ בָּהּ מַשּׁוּם כָּלְאִים,
וְהַשּׁוּמְטָה בְּשַׁבָּת, חֵיב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד שִׁישְׁלֵשׁ. הַשֶּׁק וְהַקָּפָה
מִצְטָרְפִין לְכָלְאִים: